

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 24. august 2012

Sag 58/2012

(2. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T irakisk statsborger

(advokat Niels Rex, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Århus den 13. juli 2011 og af Vestre Landsrets 13. afdeling den 25. oktober 2011.

Procesbevillingsnævnet har den 6. februar 2012 givet tilladelse til anke til Højesteret for så vidt angår spørgsmålet om udvisning, jf. retsplejelovens § 932, stk. 1, 2. og 3. pkt., og sagen drejer sig således for Højesteret alene om dette spørgsmål.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Marianne Højgaard Pedersen, Jens Peter Christensen, Henrik Waaben og Lars Hjortnæs.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om, at tiltalte, T, udvises med indrejseforbud i 6 år.

T har nedlagt påstand om, at udvisning undlades, subsidiært at landsrettens dom om betinget udvisning stadfæstes.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført, at udlændingelovens betingelser for udvisning er opfyldt, idet udvisning ikke vil være særligt belastende eller uproportionalt. Udvisning vil endvidere ikke være uforeneligt med den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 eller EU-

retten. Der må herved lægges vægt på, at Ts forhold til den herboende rumænske statsborger A, som også er mor til deres fælles barn og gravid med endnu et fælles barn, er etableret, mens han opholdt sig ulovligt i Danmark. Dette var A bekendt med, og parret har således ikke haft en berettiget forventning om at kunne fortsætte et familieliv i Danmark. Det må desuden antages, at familielivet vil kunne fortsættes i et andet land, f.eks. i Rumænien. Endvidere hvi-
ler hans øvrige tilknytning til det danske samfund, herunder det danske arbejdsmarked, på et ulovligt grundlag.

Ud fra de foreliggende oplysninger om familieforholdene kan T ikke anses for omfattet af EU-opholdsdirektivet, men selv hvis han er, vil udvisning ikke være uproportionalt, jf. herved direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, og den adfærd, der er udtrykt ved de begåede forhold, udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led. Udvisning vil derfor heller ikke være i strid med EU-reglerne.

Hvis Højesteret ikke finder grundlag for at udvise T ubetinget, skal han udvises betinget efter udlændingelovens § 24 b, medmindre han anses for at være omfattet af EU-reglerne.

T har anført, at udlændingelovens betingelser for udvisning ikke er opfyldt, idet udvisning vil være særligt belastende og uproportionalt og i strid med den europæiske menneskerettigheds-konventions artikel 8 og EU-retten. Der må herved lægges vægt på hensynet til hans herbo-ende barn på 1½ år og moderen, som han er muslimsk gift med. Der er ikke nogen reel mu-
lighed for, at familielivet vil kunne fortsætte i et andet land, f.eks. Rumænien, hvor hans hu-
stru er statsborger. Det er ikke dokumenteret, at han vil kunne få opholdstilladelse i Rumæ-
nien.

Da han på grund af familieforholdene må anses for at være omfattet af EU-opholdsdirektivet, kan der heller ikke ske betinget udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 2. pkt., som ændret ved lov nr. 569 af 18. juni 2012.

Supplerende sagsfremstilling

Statsforvaltningen Midtjylland har på baggrund af landsrettens dom ved brev af 25. juni 2012 truffet afgørelse om, at Ts opholdsret i henhold til bevis for registrering af 15. november 2010 er ophørt. Det fremgår af brevet, at Statsforvaltningen har sendt sagen til Udlændingestyrelsen

til vurdering af, om T opfylder betingelserne for opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 9 C. Der er endnu ikke truffet afgørelse herom. Det hedder i Statsforvaltningens brev bl.a.:

"Du fik den 15. november 2010 af Statsforvaltningen Midtjylland udstedt EU-opholdsdokument (bevis for registrering) i henhold til EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, som arbejdstager, under forudsætning af at være bulgarsk statsborger.

...

Afgørelse

Statsforvaltningen har truffet afgørelse om, at din opholdsret i henhold til bevis for registrering af 15. november 2010 er ophørt, idet statsforvaltningen på det foreliggende grundlag har vurderet, at du som irakisk statsborger ikke har opfyldt de betingelser, den er meddelt efter.

...

Sagsfremstilling

Den 15. november 2010 blev du af Statsforvaltningen meddelt opholdsdokument i medfør af EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, som arbejdstager.

Sammen med dit opholdsdokument blev du oplyst om, at opholdsretten i medfør af ovennævnte bestemmelse ophører, hvis forudsætningerne ikke længere er opfyldt.

Du har den 12. oktober 2011 søgt EU-opholdsdokument som selvstændig erhvervsdrivende. I ansøgningen er oplyst, at du er gift på muslimsk måde, og at du har 1 barn.

Vi har i et brev af 7. december 2011 gjort dig bekendt med, at du som irakisk statsborger kun har mulighed for at søge EU-opholdsdokument som familiemedlem. Vi bad dig i samme forbindelse indsende original vielsesattest samt dokumentation for dit statsborgerforhold i form af gyldigt pas.

Du blev endvidere oplyst om, at hvis vi ikke modtog svar fra dig inden 14 dage, ville vi gå ud fra, at du ikke ønskede videre foretaget og din ansøgning ville blive henlagt.

Med brev af 12. januar 2012 blev du oplyst om, at statsforvaltningen havde henlagt din ansøgning, da du ikke havde svaret på vort brev af 7. december 2011 (fremsendt til dig på ny den 14. december 2011).

Den 24. november 2011 modtog statsforvaltningen oplysning fra Østjyllands Politi om, at der i byretten er afsagt dom over dig vedrørende dokumentforfalskning. Østjyllands-politi har samme dato sendt dommen hertil.

Ved brev af 9. januar 2012 har statsforvaltningen bedt dig om inden 10 dage at indsende oplysninger, der dokumenterer, at du opfylder betingelserne for at have ret til ophold i Danmark.

Statsforvaltningen blev den 13. januar 2012 kontaktet af A, som fortæller, at hun er gift med dig. Hun blev samtidig vejledt generelt om EU-opholdsbekendtgørelsens regler om familiemedlemmers mulighed for ret til ophold i Danmark.

Vi har den 30. april 2012 fra Østjyllands Politi modtaget udskrift af dombogen af 25. oktober 2011 for Vestre Landsret.

Det fremgår af Det Centrale Person Register, at du ikke er gift eller har børn. Det fremgår endvidere, at du den 26. september 2011 er tilmeldt samme adresse, som din samlever, herunder med tilbagevirkende kraft fra den 20. december 2010.

Begrundelse

På baggrund af en gennemgang af sagens oplysninger finder statsforvaltningen, at din ret til ophold i henhold til bevis for registrering af 15. november 2010 er ophørt, idet du som irakisk statsborger ikke har opfyldt de betingelser, den er meddelt efter.

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at du ikke er EU-statsborger.

Vi har herved lagt vægt på dom, afsagt af Retten i Århus den 13. juli 2011.

Vi har endvidere lagt vægt på dom, afsagt af Vestre Landsret den af 25. oktober 2011.

Endelig har vi lagt til grund, at du ikke har dokumenteret, at du på andet grundlag har ret til ophold i Danmark i henhold til EU-opholdsbekendtgørelsen.”

Der er for Højesteret fremlagt fødsels- og navneattest samt omsorgs- og ansvarserklæring underskrevet den 4. juli 2012 af T og V₁ vedrørende deres fælles barn A født den 20. december 2010. Endvidere er fremlagt lægeerklæring af 7. august 2012, hvoraf det fremgår, at V₁ er gravid med forventet fødsel i oktober 2012, samt omsorgs- og ansvarserklæring underskrevet den 4. juli 2012 af T og V₁ vedrørende det ufødte barn.

Retsgrundlag

Artikel 2 og artikel 3 i opholdsdirektivet (direktiv 2004/38) lyder således:

”Definitioner

Artikel 2. I dette direktiv forstås ved:

- 1) ”unionsborger”: enhver person, der er statsborger i en medlemsstat
- 2) ”familiemedlem”:
 - a) ægtefælle
 - b) partner, med hvem en unionsborger har indgået et registreret partnerskab i medfør af en medlemsstats lovgivning, hvis lovgivningen i værtsmedlemssta-

ten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab, samt under overholdelse af betingelserne i værtsmedlemsstatens relevante lovgivning

- c) direkte efterkommere samt direkte efterkommere af ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren
 - d) slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som forsørges af unionsborgeren
- 3) "værtsmedlemsstat": den medlemsstat, hvortil unionsborgeren rejser med henblik på at udøve retten til fri bevægelighed og ophold.

Berettigede personer

Artikel 3. *Stk. 1.* Dette direktiv finder anvendelse på enhver unionsborger, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, samt familiemedlemmer som defineret i artikel 2, nr. 2), der ledsager unionsborgeren eller slutter sig til denne.

Stk. 2. Uden at det berører de pågældendes personlige ret til fri bevægelighed og ophold og i overensstemmelse med den nationale lovgivning skal værtsmedlemsstaten lette indrejse og ophold for følgende personer:

- a) alle andre familiemedlemmer uanset nationalitet, der ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 2, nr. 2), hvis disse i det land, de ankommer fra, forsørges af eller hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold, eller hvor alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet
- b) den partner, med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.

Værtsmedlemsstaten foretager en grundig undersøgelse af de personlige omstændigheder og begrundet afslag på ansøgning om indrejse eller ophold over for de pågældende."

§ 2, stk. 3, i EU-opholdsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011) lyder således:

"*Stk. 3.* Bestemmelserne i denne bekendtgørelse om ægtefæller finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor en person over 18 år samlever på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en hovedperson over 18 år."

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret tiltræder, at der på grund af den fængselsstraf, landsretten har idømt, er hjemmel i udlændingelovens § 24, nr. 2, til at udvise T. Udvisning skal ske, medmindre det er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

T, der er irakisk statsborger, er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, om ulovligt ophold og for to forhold af dokumentfalsk ved at anvende et falsk bulgarsk identitetskort, dels over for Statsforvaltningen i forbindelse med en ansøgning om ophold som EU-borger, dels over for politiet i forbindelse med en anholdelse. Han er i dag 32 år og kom til Danmark som 22-årig sammen med sin nære familie. Efter at han og familien havde fået afslag på opholdstilladelse i Danmark, rejste den øvrige familie tilbage til Irak, mens han blev her i landet uden opholdstilladelse.

V₁ var efter sin forklaring for landsretten klar over, at T ikke havde opholdstilladelse i Danmark, da hun lærte ham at kende i 2005. De har et fælles barn på ca. 1 ½ år, og V₁ er gravid med endnu et fælles barn. V₁ er rumænsk statsborger og kom her til landet ved familiesammenføring i 2003.

Som anført af landsretten kan Ts muslimske ægteskab med V₁ ikke anerkendes som gyldigt i Danmark. Han er derfor ikke omfattet af opholdsdirektivets artikel 3, stk. 1, jf. artikel 2, nr. 2, litra a). Han er ikke i kraft af at være far til A omfattet af direktivets artikel 3, stk. 1, jf. artikel 2, nr. 2, litra d), da forsørgelseskravet ikke er opfyldt.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 2, stk. 3, sidestilles fælles bopæl i et fast samlivsforhold af længere varighed med ægteskab. Statsforvaltningen har den 25. juni 2012 truffet afgørelse om, at T ikke har dokumenteret, at han efter EU-opholdsbekendtgørelsen har ret til ophold i Danmark. Der er ikke fremlagt oplysninger for Højesteret, der giver tilstrækkeligt grundlag for en anden vurdering.

Selv om T måtte kunne dokumentere, at han opfylder betingelserne for opholdstilladelse efter EU-opholdsbekendtgørelsen, tiltræder Højesteret, at kriminaliteten er af en sådan art, at den udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Det skal herefter vurderes, om udvisning af T vil være uproportionalt efter den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 eller reglerne i opholdsdirektivet.

Højesteret lægger i den forbindelse vægt på, at Ts tilknytning til det danske samfund, herunder det danske arbejdsmarked, alene er etableret på ulovligt grundlag og til dels bygger på brug af falske dokumenter. Han havde ikke lovligt ophold i Danmark, da forholdet til V₁ blev

etableret, hvilket hun var bekendt med. Parret har således ikke haft en berettiget forventning om at kunne fortsætte et familieliv i Danmark. Udvisning kan ikke anses for uproportionalt som følge af dens konsekvenser for V og parrets fælles barn, som kun er 1½ år, samt parrets ufødte barn. Der er ikke grundlag for at antage, at det vil være umuligt eller forbundet med alvorlige vanskeligheder at fortsætte familielivet i et andet land, f.eks. Rumænien, hvor V er statsborger.

Højesteret finder herefter, at udvisning af T med indrejseforbud i 6 år ikke kan anses for uproportionalt i forhold til den begåede kriminalitet.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at T skal udvises med indrejseforbud i 6 år, og Højesteret stadfæster herefter byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

afsagt den 25. oktober 2011 af Vestre Landsrets 13. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Michael Ellehauge og Mogens Heinsen med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1689-11

Anklagemyndigheden

mod

T irakisk statsborger

(advokat Niels Rex, Odense)

Retten i Århus har den 13. juli 2011 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 4-3853/2011).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse for den del af forhold 1, der angår perioden fra den 23. juli 2009 til den 6. juli 2011, frifindelse i forhold 2 og 3 samt formildelse. Tiltalte har gentaget påstanden om frifindelse for udvisningspåstanden og har subsidiært nedlagt påstand om, at han alene udvises betinget.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Supplerende oplysninger

I udtalelsen af 11. juli 2011 fra Udlændingesservice står:

”...

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 5. januar 2002, hvor han søgte asyl. T blev den 22. november 2002 meddelt afslag på asyl i Danmark, og denne afgørelse blev den 29. november 2004 stadfæstet af Flygtningenævnet.

Den 2. marts 2003 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration T afslag på humanitær opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Den 2. juni 2005 genoptog Flygtningenævnet asylsagen, og den 27. september 2005 blev T på ny meddelt afslag på asyl i Danmark.

Den 23. november 2007 meddelte Udlændigeservice T afslag på opholdstilladelse i Danmark som udsendelseshindret efter den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

T har ingen opholdstilladelse i Danmark og har således ikke lovligt ophold i Danmark i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændigeservice er af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26-forhold

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold kan antages at gøre en beslutning om udvisning særlig belastende for T skal Udlændigeservice bemærke følgende:

Ad § 26, stk. 1, nr. 1

T indrejste i Danmark den 5. januar 2002.

Han taler og forstår nogenlunde dansk.

T oplyser, at han har brugt et falsk bulgarsk identitetskort til at få udstedt registreringsbevis i Danmark på baggrund af lønnet beskæftigelse som afløser i et rengøringsfirma. Det fremgår af udlændingeregistreret at "T", født den og registreret som statsborger i Bulgarien, den 15. november 2010 fik udstedt registreringsbevis på

baggrund af lønnet beskæftigelse efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1 af Statsforvaltningen

T har siden 1. marts 2011 været selvstændig som indehaver af et pizzeria i Århus.

Ad § 26, stk. 1, nr. 2

T er 30 år gammel og ved godt helbred.

Ad § 26, stk. 1, nr. 3

T oplyser, at han oprindeligt indrejste i Danmark sammen med sin familie. Da de alle fik afslag på asyl i Danmark i 2005, tog resten af familien tilbage til Irak. T valgte dog at forblive i Danmark.

T oplyser, at han er muslimsk gift med en rumænsk kvinde i Danmark. De har været kærester siden 2005, og de blev muslimsk gift i 2009. Ægteskabet er ikke registreret i Danmark.

T oplyste har sammen med denne kvinde en datter på 6 måneder. Han oplyste indledningsvist, at han ikke var far, til datteren, men han oplyste efterfølgende, at der var tale om hans datter.

Han oplyser, at han bor sammen med denne kvinde og datteren, han ved ikke, om de vil følge med, såfremt han udvises til Irak.

Udlændingesservice skal bemærke, at "T" i Det Centrale Personregister ses registreret som ugift, uden børn samt at han ikke er registreret på samme adresse som den rumænske kvinde og datteren.

Herudover har T fire onkler, der alle er blevet meddelt dansk indfødsret.

Ad § 26, stk. 1, nr. 4

En udvisning af T vil ingen opholdsmæssige konsekvenser have for herboende personer.

Ad § 26, stk. 1, nr. 5

T har ikke været i Irak siden 2002.

Han oplyser, at han har mistet forbindelsen til sin familie, da de udrejste af Danmark i 2005. Han ved ikke, om de fortsat opholder sig i Irak.

T taler arabisk og turkmani.

Ad § 26, stk. 1, nr. 6

Styrelsen skal vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, bemærke, at det fremgår af den irakiske straffelov art. 14, stk. 1, at "der ikke kan påbegynde retsforfølgelse af nogen, som har begået en forbrydelse uden for Irak uden særlig tilladelse fra Justitsministeriet. Den anklagede kan ikke blive dømt i Irak, hvis en udenlandsk domstol har afsagt endelig dom, enten ved at have frifundet eller ved at have idømt pågældende en straf, og den eventuelle straf er blevet endelig afsonet",

Det fremgår af den irakiske straffelov art. 14, stk. 2, at "hvis sanktionen ikke er afsonet helt, eller hvis frifindelsen vedrørende en forbrydelse omtalt i § 9 (forbrydelse udført af en ledende embedsmand eller diplomat med immunitet), og løsladelsen er baseret på den udenlandske lov, som ikke foreskriver straf mod en sådan forbrydelse, kan den skyldige blive retsforfulgt ved de irakiske domstole".

Styrelsen er i øvrigt ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt dobbeltstraf praktiseres i Irak.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Udlændingesservice skal indledningsvist bemærke, at vi med denne udtalelse ikke har stilling til, hvorvidt den pågældende kan være omfattet af EU-reglerne på baggrund af samliv med en EU-statsborger, der udnytter sin ret til fri bevægelighed i Danmark.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om den pågældende forventes idømt en frihedsstraf på 50-60 dages varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1 nævnte hensyn, kan Udlændingesservice tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

I en supplerende udtalelse af 12. august 2011 fra Udlændingesservice står:

..."

Statsadvokaten har særligt anmodet om en supplerende udtalelse om, hvorvidt det giver udlændingesservice anledning til yderligere bemærkninger, såfremt det må lægges til grund, at T er far til det i sagen omtalte barn, og såfremt det må lægges til grund, at T har boet sammen med barnets mor under hele sit ophold i Danmark, idet begge omtalte personer efter det oplyste er statsborgere i Rumænien.

Udlændingesservice skal bemærke, at vi i vores udtalelse af 11. juli 2011 oplyste, at vi ikke tog stilling til, hvorvidt T antages at være omfattet af EU-reglerne.

Vi kan generelt vejlede om, at familiemedlemmer til EU-borgers ret til ophold i værtsstaten defineres i EU-opholdsbekendtgørelsens § 8, jf. § 2. Det fremgår endvidere af EU-opholdsbekendtgørelsens § 33, stk. 1, at kompetencen til at træffe afgørelse herom tilfalder statsforvaltningen.

Udlændingesservice skal udtale, at vi fortsat kan tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet, selvom det måtte blive lagt til grund, at T er far til det omtalte barn og /eller har levet sammen med barnets mor under hele sit ophold i Danmark, og selvom statsforvaltningen måtte træffe afgørelse om, at T opfylder betingelserne for registreringsbevis som familiemedlem til en EU-borger, der udnytter sin ret til fri bevægelighed i Danmark.

Vi skal for en god ordens skyld bemærke, at dette, efter Udlændingesservices opfattelse, ikke fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning af T ikke længere skulle søges i udlændingelovens § 24, nr. 2.

Vi bemærker endvidere, for en god ordens skyld, at betingelserne for en eventuel udvisning af T efter udlændingesservices opfattelse, vil skulle søges i udlændingelovens § 24, nr. 2, selvom dette måtte lægges til grund, at T er identisk med "T", og selvom statsforvaltningen måtte træffe afgørelse om, at den pågældendes opholdsret ikke ophører på trods af den udøvede svig.

Udlændingesservice kan herudover i det hele henholdes sig til vores udtalelse af 11. juli 2011.

..."

Udlændingesservice af afgivet endnu en supplerende udtalelse af 9. september 2011. Udtalelsen vedrører det juridiske grundlag for udvisningsspørgsmålet, herunder ophold på grundlag af EU-retlige regler og beskyttelse mod udvisning.

Der er under landsrettens behandling af sagen foretaget en retsgenetisk undersøgelse af 11. oktober 2011 vedrørende spørgsmålet, om tiltalte er biologisk far til V1's barn A, født den 20. december 2010.

Anklagemyndigheden har på denne baggrund under hovedforhandlingen i landsretten tilkendegivet, at det må anses for bevist, at tiltalte er biologisk far til A

Forklaringer

Tiltalte har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Endvidere har vidnet V1 afgivet forklaring for landsretten.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han skaffede det bulgarske id-kort for at kunne få opholdstilladelse i Danmark. En af hans bekendte anbefalede ham at få id-kortet. Han fik også at vide, at han lettere ville kunne få opholdstilladelse i EU, hvis han giftede sig med en EU-borger. Han har i Bulgarien besøgt en bulgarsk pige, som han blev gift med. Når det fremgår af byrettens dom, at han ikke selv havde set pigen, er det, fordi han havde fået at vide, at man ville undersøge hans bulgarske kones identitet. Det ønskede han ikke. Hans advokat havde sagt til ham, at han kunne vente med at sige mere. Der har været nogle sproglige misforståelser i byretten. Han har brugt ca. 15.000 euro på udgifterne til brylluppet og smykker til sin kone. Det er rigtigt, at han uden for mødtes med nogle bulgarske personer, som kunne sørge for id-kortet. Der blev ikke holdt en bryllupsfest, men en vielsesceremoni. Han havde kontakt til de bulgarske myndigheder, som gav tilladelse til vielsen. Han har ikke dokumentation herfor fra de bulgarske myndigheder. Han blev gift i Bulgarien i 2008 og skilt igen i 2009. Han var i Bulgarien i et par måneder sammen med sin daværende kone, men kemien var ikke god. Han efterlod skilsmissepapirerne i Bulgarien, som han også besøgte i 2009. I byretten fik han at vide, at han enten skulle svare ja eller nej. Derfor forklarede han ikke dengang nærmere om ægteskabet og skilsmissen i Bulgarien. Han ved ikke noget om, hvorvidt id-kortet er eller kan være udstedt af de bulgarske myndigheder. Et par måneder efter, at han var blevet gift i Bulgarien, henvendte han sig der til en offentlig myndighed, som udleverede id-kortet til ham. I den forbindelse skulle han skrive under på et stykke papir. Han forstår ikke, hvorfor han har fået at vide, at id-kortet er falsk. Det er vigtigt for ham at blive Danmark. Hans familie er her, og han vil gerne starte et nyt liv i Danmark. Da Bulgarien er medlem af EU, giver det bulgarske id-kort ham mulighed for at bo og arbejde i Danmark som EU borger.

Da han indgik det muslimske ægteskab i 2009 med var han ikke sikker på, om det bulgarske id-kort medførte, at han havde opholdstilladelse, idet han ikke havde modtaget et dansk sygesikringsbevis. Efterfølgende har han henvendt sig til statsforvaltningen i . Det er korrekt, at han viste id-kortet til statsforvaltningen og til politiet, da han blev anholdt. Han var ikke klar over, at id-kortet var falsk. Han har kendt siden 2005. Han og har ikke på noget tidspunkt haft samme adresse. Det skyldes, at kunne vente med at flytte ind hos ham, til han havde fået en lejlighed. Der har været problemer i ægteskabet, og derfor blev han ikke registreret som far til barnet. Det var hans fejl. Det er rigtigt, at han ikke havde opholdstilladelse, og at han også af denne grund ikke blev registreret som far til barnet. Da han blev anholdt, havde han et sygesikringsbe-

vis. Han er enig i, at han ikke havde opholdstilladelse, efter at han ophørte med at melde sig i ☒ . Han har boet i Bulgarien og i Aarhus, efter at han stoppede med at melde sig i lejren. En af tiltaltes onkler har besøgt Irak for at finde ud af, hvad der er sket med tiltaltes forældre og søskende, men familien kunne ikke findes. Han fik et stykke papir af sin onkel. Dokumentet var affattet på arabisk. Hans bror blev bortført den 19. april 2005, hvilket fremgår af dokumentet. Han ved ikke, hvem der bortførte broderen. ☒ bor ☐ , hvor han også blev anholdt. Han har adresse ☐ . Han var mest sammen med sin kone og datter, ☒ . Han var sammen med sin familie seks dage om ugen. Det kom bag på ham, at der blev afsagt dom den 13. juli 2011.

Tiltalte har endvidere forklaret, at han over for de danske myndigheder er indstillet på at anerkende faderskabet til ☒ . Brevet af 6. juli 2011 fra politioberst ☐ Irak, viser, at tiltaltes bror, ☐ , blev bortført i 2005.

☒ har forklaret, at hun første gang mødte tiltalte i 2005. De blev kæresten omkring 2 måneder senere, også i 2005, og herefter boede de sammen i ☐ . Den 15. januar 2009 blev hun og tiltalte gift. Brylluppet blev afholdt hjemme hos vidnets veninde. Vielsen blev forestået af en imam. Veninden og hendes familie deltog i brylluppet. I 2009 boede hun og tiltalte stadig sammen. Den 20. december 2010 fik hun et barn, som tiltalte er far til. Tiltalte blev ikke registreret som far til barnet, fordi vidnet og tiltalte havde familieproblemer. Hun kom oprindeligt fra Rumænien til Danmark i 2003. Vidnets mor er dansk statsborger og har boet her i 13-14 år. Vidnet har rumænsk statsborgerskab. Hun taler ikke arabisk og har aldrig været i Irak. Hun kan ikke forestille sig at bo i Irak. Hun arbejder hos ☐ men er nu på barsel. Da hun mødte tiltalte, vidste hun godt, at tiltalte var på et asylcenter. Hun var klar over, at tiltalte ikke havde opholdstilladelse. Det betød ikke noget for hende, fordi hun elskede tiltalte. Hun kender ikke noget til det bulgarske id-kort. Hun er 25 år og blev i sin tid familiesammenført. Familieproblemerne skyldtes, at vidnet og tiltalte skændtes. Tiltalte sagde, at han ikke ville registreres som far til barnet, fordi han ikke havde opholdstilladelse. Hun er 100 % sikker på, at tiltalte er far til barnet. Hun er villig til at deltage i en DNA undersøgelse, og hun tillader også, at hendes barn undersøges.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet:

Landsretten tiltræder, at det er lagt til grund, at det bulgarske identitetskort, som tiltalte brugte, er et falsk dokument.

Tiltalte har for byretten forklaret, at han købte det falske identitetskort for 15.000 euro af nogle tyrkisk talende personer fra Bulgarien. Tiltalte kom ifølge forklaringen i kontakt med de pågældende via en ven i Sandholmløjren og mødte dem uden for lejren. Efter forklaringen - således som denne er gengivet af byretten - har tiltalte ikke været i Bulgarien.

For landsretten har tiltalte derimod forklaret, at han har været i Bulgarien, hvor han både blev gift og skilt, og at han ligeledes i Bulgarien fik udleveret identitetskortet hos en offentlig myndighed.

Tiltaltes forklaring herom fremstår som konstrueret og utroværdig og støttes ikke af andre oplysninger i sagen. Med henvisning hertil og til, at det bulgarske identitetskort som nævnt er et falsk dokument, lægger landsretten til grund, at tiltalte købte identitetskortet ved

× under de omstændigheder, der fremgår af forklaringen for byretten.

Med henvisning hertil tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket i ulovligt ophold (forhold 1), i dokumentfalsk over for statsforvaltningen (forhold 2) og i dokumentfalsk over for politiet (forhold 3).

Sanktionsspørgsmålet:

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffen er fastsat som sket, jf. udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, og straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171.

Landsretten tiltræder, at der er hjemmel i udlændingelovens § 24, nr. 2, til at udvise tiltalte.

Efter indholdet af den retsgenetiske undersøgelse af 11. oktober 2011 og det i øvrigt foreliggende må tiltalte anses som far til V1's datter, A. Tiltalte er dermed også omfattet af opholdsdirektivet, jf. direktivets artikel 3, stk. 1.

Det lægges til grund, at tiltalte i januar 2002 indrejste fra Irak i Danmark sammen med sin familie. Tiltalte fik den 22. november 2002 og senest den 27. september 2005 afslag på

asyl. Den 2. marts 2003 fik tiltalte afslag på humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, og den 23. november 2007 afslag på opholdstilladelse som udsendeshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4. Tiltalte har således ikke og har ikke haft lovligt ophold i Danmark.

Som anført af byretten fik tiltaltes familie i 2005 ligeledes afslag på asyl. Familien rejste herefter tilbage til Irak.

Det lægges efter tiltaltes forklaring til grund, at han i 2005 blev kæreste med den herboende rumænske statsborger V1, der i 2003 som 25-årig blev familiesammenført til Danmark. Efter tiltaltes og V1's forklaringer lægges yderligere til grund, at tiltalte ikke formelt har haft samme adresse som V1, men at tiltalte har boet hos hende i hvert fald i en del af 2009 og også i et vist omfang herefter. Tiltalte og V1 blev efter deres forklaringer muslimsk gift i januar 2009. Det lægges til grund, at der ikke er tale om et ægteskab, der er anerkendt som gyldigt i Danmark.

Tiltalte er fundet skyldig i bl.a. to tilfælde af dokumentfalsk, idet han har gjort brug af et falsk bulgarsk identitetskort, dels i november 2010 i forbindelse med en ansøgning til statsforvaltningen om opholdstilladelse i Danmark på grundlag af de EU-retlige regler, dels i juli 2011 over for politiet i forbindelse med en anholdelse. Som anført i Højesterets dom af 7. april 2011 (Ugeskrift for Retsvæsen 2011 side 2014) udgør kriminalitet som den foreliggende en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led.

3 voterende udtaler:

På den anførte baggrund finder vi, at hverken de forhold, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, artikel 8 i Den Europæiske Menneskeretskonvention eller reglerne i opholdsdirektivet (direktiv 2004/38) er til hinder for, at tiltalte udvises med indrejseforbud i 6 år.

Vi har herved lagt vægt på, at formålet med kriminaliteten har været at skaffe sig opholdstilladelse på ulovligt grundlag ved brug af et falsk dokument og en falsk identitet.

Vi har endvidere lagt vægt på, at udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke kan anses for uproportional, jf. herved direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, idet tiltal-

te ikke har haft en gyldig opholdstilladelse, og idet hans tilknytning til det danske samfund og arbejdsmarked er etableret på ulovligt grundlag og ved hjælp af et falsk dokument.

Endelig lægger vi vægt på, at tiltalte kun har boet sammen med V1 i en relativt begrænset periode, at V1 siden 2005 har vidst, at tiltalte ikke havde lovlig opholdstilladelse, og at det må antages, at familielivet vil kunne udøves et andet sted end i Danmark.

Med denne begrundelse stemmer vi for at tiltræde, at tiltalte er udvist som sket, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, § 24, nr. 2, og § 32, stk. 3, jf. § 26, stk. 1 og 2, til dels som formuleret ved lov nr. 758 af 26. juni 2011.

3 voterende udtaler:

Når kriminalitetens art og omfang sammenholdes dels med tiltaltes tilknytning til V1 og navnlig til deres fælles barn A samt hans på nuværende tidspunkt ringe tilknytning til Irak, finder vi, at det vil være uproportionalt og stridende mod udlændingelovens § 26, stk. 2, som formuleret ved lov nr. 758 af 26. juni 2011 sammenholdt med menneskerettighedskonventionens artikel 8 at tage udvisningspåstanden til følge.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at V1 og barnet må antages at have mulighed for at tage ophold i Rumænien, og at tiltalte i så fald må antages at have mulighed for at tage ophold i Rumænien sammen med dem på grundlag af de EU-retlige regler.

Derimod finder vi, at betingelserne er opfyldt for at udvise tiltalte betinget med en prøvetid på 2 år, der udløber 2 år efter løsladelse, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1 og 2.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen gøres udvisningen betinget som anført nedenfor.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at udvisningen gøres betinget på vilkår, at tiltalte i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Elisabeth Mejnertz

Michael Ellehauge

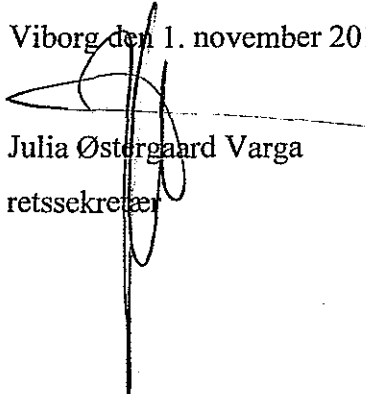
Mogens Heinsen

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 1. november 2011

Julia Østergaard Varga
retssekretær

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 13. juli 2011

Rettens nr. 4-3853/2011

Politiets nr. 4200-84142-00019-11

Anklagemyndigheden

mod

T irakisk statsborger

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 8. juli 2011.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.
udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, ved den 6. juli 2011 kl. 11.00 at have opholdt sig her i landet uden fornøden tilladelse siden 13. maj 2008, hvor han blev meldt udeblevet fra X .
2.
straffelovens § 171, jf. § 172, dokumentfalsk, ved den 3. november 2010 over for en medarbejder hos Statsforvaltningen
at have gjort brug af falsk bulgarsk identitetskort i forbindelse med ansøgning om ophold i Danmark som EU borger.
3.
straffelovens § 171, jf. § 172, dokumentfalsk, ved den 6. juli 2011 ca. kl. 11.00 over for Politi, at have fremvist falsk bulgarsk identitetskort i forbindelse med at han skulle oplyse navn og adresse ved anholdelse.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af 1 stk. falsk ID kort hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 3, jf. § 24, nr. 2, udvises med

indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte har delvist erkendt sig skyldig i forhold 1 og nægtet sig skyldig i forhold 2 og 3.

Tiltalte har anerkendt konfiskationspåstanden.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T har forklaret, at han er født og opvokset i . Han er Turkmaner. Han kom første gang til Danmark i 2002. Da havde han irakisk statsborgerskab. Han søgte om opholdstilladelse i Danmark. Efter nogle år fik han afslag. Han skulle udvises, men den udvisning blev aldrig gennemført på grund af forholdene i Irak. Han skulle melde sig i X engang imellem. Det gjorde han også, indtil de sagde, at han skulle bo på X . Så udeblev han. Det kan godt passe, at det var den 13. maj 2008. Han har siden da været i Danmark. Han har været i Århus og i . Han fik på et tidspunkt et tilbud om at få bulgarske id papirer. Det var af en ven i X . Den pågældende sagde, at der var en pige i Bulgarien, der gerne ville giftes. Han har ikke selv set pigen og ved ikke, om venen fra X har set hende. Via venen i X kom han i kontakt med nogle tyrkisk talende personer, som var fra Bulgarien. Dem mødte han udenfor X . Han betalte 15.000 Euro til dem mod at få det id kort, han i går viste til politiet. Han gik ud fra, at de 15.000 Euro gik til pigen. Han har ikke været i kontakt med de bulgarske myndigheder, og han har ikke været i Bulgarien, idet han ikke har bulgarsk pas. Han har også vist id-papiret til Statsforvaltningen. Han troede, at id papirer var et lovligt dokument. Han har søgt arbejdstilladelse og fået det. I den forbindelse viste han det pågældende id til kontoret i , der gav ham arbejdstilladelse. Det er en slags udlændingekontor i . De tog en kopi af id papiret. De sagde, at han ville få arbejdstilladelsen efter 1-8 uger. Det fik han. Han gik så til SKAT med sin arbejdstilladelse og sit id og fik et dansk personnummer. Han havde fået at vide af de tyrkisk talende personer, at han kunne gå ud fra, at tingene var i orden, hvis han fik et dansk personnummer.

I 2009 blev han muslimsk gift med en herboende rumænsk kvinde. De blev ikke gift på Rådhus eller kirke i Danmark, fordi han ikke havde dansk opholdstilladelse. Han var inden han fik arbejdstilladelsen i tvivl om, hvorvidt det bulgarske id gav ham opholdstilladelse i Danmark. Han har levet sammen med kvinden siden 2005. Hun har permanent opholdstilladelse i Danmark. Han har 4 onkler i Danmark, der alle har dansk statsborgerskab. Hans forældre og brødre er i Irak. De udrejste i 2004. Hans bror blev kort efter kidnappet, og han har ikke siden haft kontakt med nogen fra familien i Irak. Man ved ikke, hvor de er i Irak. Han har siden 1. marts i år drevet et pizzeria i Århus Det ejer han. Han har sparet sammen ved at arbejde i Danmark. Han har ikke lånt penge i Danmark. Han har

2 ansatte på pizzeriaet; en praktikant og en på prøve. Han bor sammen med sin kone på adressen . Det er et hus, hun har lejet. Han har sin adresse registreret hos en ven og dennes familie på adressen

Det var en midlertidig ordning med henblik på senere at kunne få sin egen lejlighed, enten ved at søge på internettet eller ved at købe en. Han har ikke sagt til politiet, at adressen på var en dækadresse. Han fastholder, at det var en midlertidig foranstaltning for at få en større lejlighed selv. Han har sammen med sin rumænske kone en datter, der er født den 2010. Han er ikke registreret som far til barnet. Efter hans ønske sagde hans kone til de danske myndigheder, at faderen var ukendt. Det er fordi, han ikke har opholdstilladelse i Danmark. Da politiet spurgte ham, om han var far til barnet sagde han først nej. Det gjorde han, fordi han var bange og ikke ønskede at få konen og barnet indblandet i noget. Efter at han fik arbejdstilladelsen gik han ud fra, at han havde ret til at opholde sig i Danmark. Han mener, at han fik opholdstilladelse i Danmark den 15. november 2010.

Hans kone blev spurgt, hvem der var far til barnet i forbindelse med, at hun søgte kontanthjælp under barselsorlov. Dengang havde han ikke fået sin arbejdstilladelse, og derfor sagde hun, at faderen var ukendt. Da barnet blev født havde han ikke fået sit gule sygesikringskort. Han ville være helt sikker på, at alt var i orden og ville vente til han fik det gule sygesikringskort. Derfor aftalte han og konen, at det også i forbindelse med fødslen skulle oplyses, at faderen var ukendt. Når han havde fået det gule sygesikringskort og var helt sikker på, at alt var i orden, skulle han og hans kone giftes på rådhus, og så ville han anerkende faderskabet. Med hensyn til pizzeriaet er der tale om, at han har lejet sig ind i lokalerne og ejer virksomheden. Den drives som en enkeltmandsvirksomhed og ejes af ham. Han har ikke modtaget bistandshjælp eller andre ydelser fra det offentlige.

Nærmere adspurgt om, hvorfor han ikke er tilmeldt samme folkeregisteradresse som sin rumænske kone/kæreste har tiltalte forklaret, at han ikke har set nogen grund til det. Sådan er der mange par, der indretter sig.

Det fremgår af en udtalelse fra Københavns Lufthavn, Politiets Dokumentationscenter, at der ikke i Bulgarien findes en person med de data, som fremgår af det omhandlede identifikationskort, ligesom kortnummeret mangler et ciffer for at kunne være korrekt. Personnummeret kan ikke eksistere på den måde, det er konstrueret, og billedet på forsiden, der er printet med laser, afviger fra de karakteristika, der retteligt skal være. Politiet har på den baggrund konkluderet, at identifikationskortet er falsk.

Udlændingesservice har afgivet en udtalelse af 11. juli 2011 vedrørende tiltalte.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 6. juli 2011.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter udtalelsen fra Politiets Dokumentationscenter sammenholdt med tiltaltes forklaring om, at han betalte nogle personer 15.000 EURO for identifikationskortet, finder retten det bevist, at identifikationskortet var falsk, og at tiltalte var eller burde være bekendt hermed.

Herefter og på baggrund af tiltaltes delvise erkendelse finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 1.

Tiltalte har erkendt at have benyttet det falske identitetskort som anført i forhold 2 og 3. Herefter og på baggrund af det ovenfor anførte finder retten det derfor tillige bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 2 og 3.

Straffen fastsættes til fængsel i 50 dage, jf. udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, og straffelovens § 172, jf. § 171.

Retten har herved lagt vægt på karakteren af og formålet med forbrydelserne.

Tiltalte har efter det oplyste ikke haft lovligt ophold i Danmark efter den 29. november 2004, hvor afslaget på tiltaltes ansøgning om asyl i Danmark blev stadfæstet af Flygtningenævnet. Tiltalte har således ikke haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år. Tiltalte kan derfor udvises i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2.

Det fremgår af sagen, at tiltalte indrejste i Danmark i 2002 sammen med sin familie. Efter at have fået afslag på asyl i Danmark tog resten af familien i 2005 tilbage til Irak, mens tiltalte valgte at forblive i Danmark.

Det fremgår af Det Centrale Personregister, at tiltalte er registreret som ugift og uden børn, og at han ikke er registreret på samme folkeregisteradresse som den rumænske kvinde og datteren, som tiltalte har forklaret om.

Retten finder det på den baggrund ikke godtgjort, at tiltaltes tilknytning til herboende personer vil gøre en udvisning særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, nr. 3.

Herefter, og da heller ikke de øvrige hensyn i udlændingelovens § 26, stk. 1, fører til, at en udvisning ikke skal ske, tages anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, jf. 32, stk. 3.

Den nedlagte konfiskationspåstand tages til følge i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 50 dage.

Hos tiltalte konfiskeres et falsk bulgarsk identitetskort.

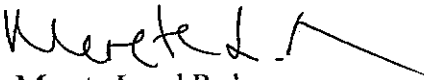
Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Rasmus Damm

/melp

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Århus, den 15. juli 2011

Merete Lund Pedersen
overassistent